

Instytut Pamięci Narodowej - Szczecin

<https://szczecin.ipn.gov.pl/pl9/aktualnosci/248406,Setne-urodziny-Pani-kapitan-Ameli-Koryckiej-Szczecin-1-pazdziernika-2026.html>
02.10.2026, 00:34

Setne urodziny Pani kapitan Ameli Koryckiej. Szczecin, 1 października 2026

Pamiętamy o Powstańcach Warszawskich! Setne urodziny świętowała dziś Pani kapitan Amelia Korycka - żołnierz Armii Krajowej, sanitariuszka w Powstaniu Warszawskim i pielęgniarka w stalagu, a po wojnie - lekarka w Szczecinie. „Dwieście lat” zaśpiewali jej goście a ona zwracając się do przedstawicieli młodzieży życzyła „by udało się im przeżyć życie bez wojny”.

01.10.2026

Uroczystość odbyła się w Sali Rycerskiej Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego a życzenia dostojnej jubilatce przybyli złożyć przedstawiciele wszystkich władz wojewódzkich i

samorządowych a także wojska, służb mundurowych i organizacji społecznych a także młodzież szkolna. Pani kapitan Amela Korycka „Mela” otrzymała m.in. medal 80-lecia 11 Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancernej z Żagania, z którą utrzymuje stały kontakt i pomaga w pielęgnowaniu jej tradycji 1 Brygady Pancernej dowodzonej przez gen. Maczka. Życzenia jubilatce złożył oczywiście obecny na wydarzeniu dyrektor szczecińskiego Oddziału Instytutu Pamięi Narodowej Krzysztof Męciński wraz z naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Marzeną Szulc. Przypomniał wszystkim, że pani Amelia Korycka otrzymała niedawno prestiżową nagrodę Prezesa IPN „Świadek Historii”.

- Jest pani Świadkiem Historii, bo niosła pani pomoc potrzebującym podczas wojny obronnej a potem podczas Powstania Warszawskiego w szpitalu przy ul. Poznańskiej, gdzie wszyscy, którzy potrzebowali pomocy medycznej od Pani ją otrzymywali. Po wojnie organizowała pani pomoc medyczną w Szczecinie a potem zaangażowała się pani w pielęgnowanie pamięci o Armii Krajowej i Powstańcach Warszawskich. Zawsze na wszystkich wydarzeniach związanych z Armią Krajową jest Pani z nami. Dziękuję, że możemy wspólnie opowiadać historię o niesamowitym pokoleniu, które Pani reprezentuje i te wszystkie jego wartości przekazywać młodym ludziom - mówił dyrektor Krzysztof Męciński składając życzenia i wręczając kwiaty Jubilatce.

Pani Amelia Korycka podziękowała wszystkim gościom i zwróciła się wprost do obecnej na uroczystości młodzieży szkolnej: *- Moi mili, z całego serca życzę wam, żeby udało się wam przeżyć życie bez wojny, żebyście na progu tego dorosłego życia mieli marzenia i byście znaleźli dobrych ludzi, którzy pomogą je wam zrealizować* - mówiła stulatka i usłyszała długie brawa od zebranych.

Wszyscy odśpiewali „dwieście lat” a na koniec pani Amelia Korycka „Mela” zdmuchnęła świeczki z urodzinowego tortu.

Pani Amelia Korycka ps. „Mela” urodziła się 1 października 1926 r. w Sochaczewie. Uczęszczała tam do szkoły powszechnej, a w 1937 r. wstąpiła do harcerstwa. Do wybuchu wojny ukończyła sześć klas i zdała egzamin do gimnazjum, potem ukończyła I kl. liceum. Po aresztowaniu ojca w czerwcu 1943 r. razem z młodszą o dwa lata siostrą przenieśli się do Warszawy i zamieszkały w internacie sióstr Rodziny Maryi na ul. Hożej 53. Obie wstąpiły do konspiracyjnej Organizacji Harcerki i przeszły szkolenie sanitarne. Do Warszawy przeniosła się też ich matka. Do wybuchu Powstania Amelia na tajnych kompletach ukończyła II kl. Liceum i zdała maturę w Gimnazjum Ziemi Zachodnich im. Stanisława Konarskiego. W czasie Powstania miała przydział do Sanitariatu Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej "Bakcyl" w batalionie "Zaremba-Piorun". Pełniła służbę sanitariuszki w szpitalu polowym przy ul. Poznańskiej 11. Jej siostra Maria była sanitariuszką w Dywizjonie Motorowym Obszaru Warszawskiego AK. Po upadku Powstania została wywieziona do Niemiec i osadzona w Stalagu XI A Altengrabow, a następnie VI C Oberlangen. Pracowała jako pielęgniarka w obozowych szpitalach. Została wyzwolona przez pododdział 1. Dywizji Pancernej gen. Maczka. W 1947 r. wróciła do Polski i rok później podjęła studia medyczne w Łodzi. Po ukończeniu czwartego roku wraz z mężem, również uczestnikiem Powstania Warszawskiego, przenieśli się do Szczecina, gdzie ukończyła ostatni rok studiów i podjęła pracę w Państwowym Szpitalu Klinicznym, w którym dyrektorem był dr Jan Dorożyński - lekarz naczelny Zgrupowania „Zaremba-Piorun”, organizator szpitala polowego przy ul. Hożej 53, następnie przy ul. Poznańskiej 11. Przepracowała 40 lat jako lekarz pediatra. W 1995 r. przeszła na emeryturę. W 2022 r. Prezydent RP odznaczył ją Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W tym roku

odebrała nagrodę Prezesa IPN „Świadek Historii”.

[Poprzedni Strona](#)

Szczecin

Szczecin